

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Polanci Societatis Iesv Theologi, Directorvm
Breve, Ad Confessarii, Ac Confitentis Mvnvs Rectè
Obeundum**

**Polanco, Juan-Alphonso de
[Köln], 1617**

Quomodo procedendum cum eo, qui ex affectu ad terrena, vel alias ob causas timet mortem plus quàm oportet, Capvt X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41600

I
icit ad æ-
ne, quid
bus quæ
cem hunc
cepto, &
er admit-
ecor.
ralisvitæ
nacia tamē
o meo Ie-
otest calix
iat volun-
auide: In
z requies-
ingularites
eus totius
, quod ve-
ta & mala
mihi tem-
ad transi-
Tu ergo,
tibus, in
zatem me-
, quod su-
Scio quod
nouissimō
, & rursus
cir-

Eos qvi MORIVNTVR. - 85

circundabor pelle mea, & in carne mea
videbo Deum, quem visurus sum ego
ipse, &c. adde alia id genus, si oportet; &
hæc declarari magis possent.

*Quomodo procedendum cum eo . qui ex
affectu ad terrena , vel alias ob causas uti-
met mortem plus quam opor-
tet,*

C A P V T X.

A Liqui dolent de morte, non tam ex
vitæ desiderio, quam quodd res suæ
conscientiæ implicatas habent, & tam
breui tempore eas se posse explicare dif-
fidunt. De his, si verè tempus non sup-
petit ad omnia, quæ fieri deberent infra
dicetur, quid agendum; quod si non de-
bet tempus, dummodo eo ægrotus dili-
genter vti velit, eum exhortari oportet,
vt primo quoq; tempore id faciat, quod
potest: & ratio & ordo ei proponi de-
bet, vt scilicet primò confiteatur, & cō-
municet, & petat extremam vunctionem
(licet non statim ei detur) deinde si quid
statim restituere, vel facere debet & po-
test, curet fieri, & testamentum condat,
in quo etiam testamento suppleat ea,
quæ statim non possunt fieri, & demum
se præparet ad transitum : & breue tem-

P ; PVS

Eos

36 METH. A DIVVANDI.

pus ubi à Domino datum, ad satisfactio-
nem pro peccatis. & meritum beatitudi-
nis, elabi de manibus sine fructu, non si-
nat.

Quod si dolet mori, quod vitam emē-
Quid a- dare, & multa bona facere, in animo cō-
gendum situerat; suadendū est ei, ut voluntatem
cum in- suam cum diuina confermet & omnium
uit' mo- rerum loco, quas facere cupiebat ad Dei
ritur, honorem & suam perfectionem, offerat
quia vi- Deo in sacrificium vitam suam cum vo-
tamez luntate eius beneplaciti in omnibus im-
menda- plendi: nihil enim Deo gratius, nec ma-
re quis ius homines offerre possunt: & in eo,
vellst. quod supereat, vita, nihil omittat co-
rum, quae præstare potest tam in eleē-
mosynis, si facultatem habet, quam in
deuota sacramentorum susceptione te-
stamenti conditione, & aliis, quæ supe-
rius dicta sunt, ad morientem bene di-
sponendum esse oportuna

Quid cū Aliqui timent mortem, & de eius im-
cole: ex minentis aduentu dolent, quia rebus
affectu terrenis affectu magno adhærēt, scilicet
ad ter- dignitatibus, dinitis, & voluptatibus,
rena. vel personis quas relinquunt, sibi charis-
simis, vt vxori, filiis, & amicis, vel san-
guine coniunctis, & maiorem habet oc-
casionem is qui tentat, ad tegendum a-
morem

morem terre-
pietatis vt ci-
lias non col-
constitutam
tunc agit Da-
curis inutili-
animus distri-
ternā ipsius
uideat, & ex-
modi homini-
lem in ægre
vel aliorum
liorum orat
pro talibus
facere possi-
hos iuuabit

Primū,
quæ possun-
utrire, que
est aspectus
amore dilig-
si quæ alia
de illis, etia
ad prospici-
eset necessi-

Secundū
temperand
solum afflig-
modum est

morem terrenum, dum obtedit pallium
pietatis ut cum paruulos liberos, vel fi-
lias non collocatas, vel in paupertate
constitutam familiam relinquit, & id
tunc agit Dæmon, ut dum affectibus, &
curis inutiliter tempus impenditur, &
animus distrahitur, quæ ad salutem æ-
ternâ ipsius necessaria sunt, minus pro-
uideat, & exequatur **Qui ergo ad huius-**
modi homines iuuandos vocatur, & ta-
lem in ægrotis affectum deprehendit,
vel aliorum relatu cognoscit, præter a-
fliorum orationes, & eleemosynas, quas
pro talibus curare debet (si sint qui eas
facere possint) quatuor mediis ægrotos
hos iuuabit.

Remon-

Primò, remonendo ab ægrotante *uerari*:
quæ possunt inordinatum hunc affectū à pre-
nutrire, quoad eius fieri poterit: qualis *senecte*
est aspectus personarum, quas humano mori-
amore diligit: puta coniugis, filiorum, & iis, qui
si quæ alia huiusmodi sunt: & colloquia affectus
de illis, etiam absentibus (nisi quatenus *terrenos*
ad prosaciendum eis, mentio illorum *nurritur*.
effet necessaria) expedit vitari.

Ratio-

Secundò, rationibus affectus hic est nes ad
temperandus. Prima est, quia is non *terrenus*
solum affligit sine fructu, sed noxius ad-
modum est, cum impediatur bonam præ-
tempe-
randus.

parationem ad mortem. Sic ergo dici ægrotanti potest, Charissime N. hic amor, imò & memoria huiusmodi rerum vel personarum, nihil utilitatis vel tibi, vel illis adfert, imò te affligit, & impedit, ne te præpares ad bona maiora, & veriora, quam quæ relinquis percipienda. Nam hæc imperfecta sunt, & ad breue temp' : illa, quæ præparauit Deus diligentibus se, magna & æterna. Proinde memoriam, ac affectum harum rerum, vel personarum repelle, & cogita de iis quæ ad æterna mala effugienda, & æterna bona consequenda te iuuare possunt.

Secunda, quod attinet ad personas quæ descri à te videntur, intellige, quod si te (vt sperare debes, dummodo te bene præpares) diuina bonitas ad beatitudinem adducet, ibi plus auxilij tuis à Deo impetrabis, quam hic præsens adferre posses.

Rom. 5. Tertia, intellige, quod secundum Apostolum, spes non confundit, si iusta, & conuenientia sperantur, & in fide nihil hæsitando petuntur, spera ergo & pete ab infinita Dei bonitate, vt tuis, prout eis conuenit, tanquam tutor prospiciat, & iacta cogitatum tuū, tam de te, quam de tuis in Dominum, & ipse tuos enu-

Psal. 59. trier,
trier, ut ip
est, & imita
morte, post
commenda
ternæ sis sol
Quarta :
es filiorum
paternam.
rit; nec cadi
ne ergo exi
Deus eos re
mnia quæ f
cōsilium Ap
tuorum in I
ra est de illi
omnino ei
tò magis tu
si de eis fru
Quinta
gum fac en
let: longa ti
ad Deum , a
bis, proind
na curatur
terrenorum
torum caus
linquas , à
te posset i
xuū ab hoc

trier, ut ipsis ad bonum æternum vtile est, & imitare Christum, qui imminentे morte, post cœnam suos discipulos Deo commendat, & tantum de salute tua æternæ sis solitus Ioan. 15

Quarta Scias, quod tu non tam Pater es filiorum tuorum, quam Deus, qui Mat. 10 paternam de omnibus prouidentiā gerit; nec cadit passer super terrā sine ipso, ne ergo existimes quod si eos tu relinquas, Deus eos relinquet: quia diligit Deus omnia quae fecit. Projice ergo secundum Pet. 1 cōsilium Apostoli, omnem solicitudinem tuorum in Dominum, quoniam ipsi cura est de illis: & si in Deo speraueris, & omnino ei reliqueris curam hanc, multò magis tuos iuuueris tali fiducia, quam si de eis frustra solitus modo eris.

Quinta Charissime sarcina iter longum tacentibus impedimentum esse solet: longa tibi iam via facienda est, usque ad Deum, ante cuius tribunal breui stabis, proinde deponenda est omnis sarcina curarum superfluarum, & affectus terrenorum, qui tibi peccatorum multorum causa fuit: & si modo non eam relinquas, à Deo summo bono separare te posset in æternum. Expedi ergo cor tuū ab hoc inutili onere, ut cleuari pos-

fit affectus tuus ad æterna bona desideranda.

Sexta. Tam vitam tuam, quam bona omnia huius mundi, non tua, sed mutuò data fuisse à Deo intellige, ut illis, tanquam mediis vtereris ad melius ipsum cognoscendum & amandum, & ei seruendum. Si ergo Deus à te illa remouet, nullam tibi facit iniuriam, & si te hic disponis, ut ad ultimum finem, scilicet beatitudinem peruenias, nihil est quod me.

Eccle. 6. dia ad illum consequendum donata, amplius desideres, potius quādiu viuis, quidquid potest manus tua instanter operare, & de bonis tuis dispone quam optimè, ut eorum fructu diteris in æternum.

Exem- Septima via, est exemplorum. Sic ex-
pla ad go dici potest: Christus Dominus in cru-
terrenos ce mortuus est; imitare tu libenter eius
affectus nuditatem, omnes affectus ad terrena
miigan exuendo, à Iob Dominus Deus omnia
dos. abstulit, præter uxorem, quæ illum affli-
Iob. 1. geret: at ille dixit, nudus egressus sum
de utero matris meæ, nudus reuertar ad
illam: Dominus dedit, Dominus abstulit: sicut Domino placuit, ita factum est,
sit nomen Domini benedictum, sic & tu
dicas, &c.

— Sancta Martha, tempore mortis iussit

Eos
se sub dio, i
locari, & iu
gelio passio
terrenis an

Sanctus
nere, dum
sic decere C
cerent eius
ris Pater? &
huc populo
cuso labore
tinum imita
terrenam vi
in patientia
ut tuos adiu

Sanctus L
dus, in terr

Sanctus L
cit, & quidē
in modum d

Octauo v
eat qui iuuat
Dicat ergo,
lis, & spinis
terrenorū, c
& inquietati
& cœlesti
di meo.

la tua Dom

Eos qvi MORIVN TVR.

se sub dio, in terra, & super cinerem collocari, & iuxta crucem poni, & ex Evangelio passionem legi, hunc affectum, à terrenis animam abstrahendi, imitare.

Sanctus Martinus Episcopus super cinere, dum moreretur, iacere voluit; & sic decere Christianos aiebat: & cùm dicerent eius filij spirituales, cur nos deseras Pater? &c. dixit ille. Domine, si adhuc populo tuo sum necessarius, non recuso labore, scilicet vita. Tu ergo Martinum imitare, potius cœlestem, quām terrenam vitam amando, ut vita sit tibi in patientia, (si Domino sic placuerit, vt tuos adiuves) mors in desiderio.

Sanctus Franciscus, vt moreretur nudus, in terram se constitui fecit.

Sanctus Ludouicus Rex Franciæ idē fecit, & quidē super cinerem, & sic extensis in modum crucis brachiis, mortuus est.

O&tauo via est orationum, quas præeat qui iuuat morientē, & ille sequatur. *Per orationes*
Dicat ergo, Libera me Domine à tribulis, & spinis cogitationum & affectuum *affectus*
terrenorū, quę animam meam pungunt, *terre-*
& inquietant, & salutares cogitationes, *norum*
& cœlestium desideria imprime cor*reproba-*
di meo. Quām delicta tabernacula*mitur.*
la tua Domine virtutum! concupiscit, *Psal. 38.*
& de-

& deficit anima mea in atria Domini;
elegi abiectus esse in domo tua Domine
magis, quam habitare in tabernaculis
peccatorum, quia melior est dies una in
atriis tuis super millia, & quedam ex his,
qua supradicta sunt, vel alia de beatitu-
dine hic dici possent, prout ægrotantis
habitudo, & captus exigere videbitur: ut
illud, Inebriabuntur ab ubertate domus

Psal. 35. tuæ & torrente voluptatis tuæ potabis
eos, quoniam apud te est fons vitæ, & in-
lumine tuo videbimus lumen.

Est tamen animaduertendum, quod
si aliquid potest fieri ab ægrotante ad
prouidendum suis, per testamentum, vel
aliis suos commendando, vel aliter, id
non est committendum.

Quid cum impatiemibus agendum sit.

C A P V T X I.

Accidit aliquando, ut impatientes
sint ægroti, propter dolorem, vel
molestiam morbi, præcipue, si propter
paupertatem, vel aliam causam, desint
remedia oportuna, vel alia superue-
Compas niant aduersa. Sunt ergo in ea parte
fio ostē. quatuor modis iuuandi. Primus est,
denda compati ægroto ex animo, & præ se
in offe- ferre compassionem, & si etiam posset,
ribus. opere ipso curare, ut subleuctetur, id
enim

Eos
enim præ-
tientiæ ca-
cognosc c
eum, vt li-
quiescat o-
nuntur.

Secundu-
ma est, qu-
sed potius
quod hab-
dolet, qua-
suam quis
ruin patie-
ergo non
virtutem,
stomi, vt p
quod nih-
est: imò &
luntariè:
suum. Ti-
persequit
Deum ea

Secun-
dum De-
& medicu-
pius bo-
amaram
pius, be-